

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobce

nezl. T. K. N.

zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem

se sídlem Příkop 834/8, Brno

proti

žalovanému

Velvyslanectví České republiky v Hanoji

se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnam

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 14. 6. 2016 ve znění soudem schválené změny žalobního petitu usnesením ze dne 16. 5. 2018, č.j. 5 A 103/2016-41, domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v tom, že žalovaný žalobci, otci žalobce a právnímu zástupci žalobce neumožnil dne 22. 4. 2016 v úředních hodinách bez registrace v tzv. systému Visapoint vstup do prostor Zastupitelského úřadu České republiky v Hanoji, a znemožnil jim tím osobní podání žádosti žalobce o trvalý pobyt.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že usiluje o podání žádosti o trvalý pobyt za účelem sloučení rodiny s matkou žalobce, která má na území České republiky povolen trvalý pobyt. Právnímu zástupci ani matce žalobce se nepodařilo předem pro podání žádosti zaregistrovat v tzv. systému Visapoint. Jelikož registrace v daném systému není zákonnou podmínkou pro zahájení řízení o žádosti o trvalý pobyt, podal žalobce dne 17. 4. 2016 žádost elektronicky a bez registrace. Následně se dne 22. 4. 2016 na počátku úředních hodin dostavil k žalovanému za účelem osobního podání žádosti, nebyl mu však umožněn vstup do budovy. Žalovaný mu sdělil, že dovnitř mohou vstoupit toliko žadatelé s registrací v tzv. systému Visapoint. Žalobce poté podal na recepci žalovaného stížnost spolu s žádostí o trvalý pobyt. Zdůraznil, že na nezákonnost jednání žalovaného nemá vliv skutečnost, že řízení ve věci žádosti žalobce o trvalý pobyt již bylo zahájeno, a to okamžikem přijetí stížnosti v recepci zastupitelského úřadu.
3. Žalobce navrhl soudu, aby výrokem pod bodem I. rozsudku určil, že jednání žalovaného, který žalobci, jeho otci a právnímu zástupci v úředních hodinách zastupitelského úřadu dne 22. 4. 2016 neumožnil bez registrace v tzv. systému Visapoint vstup do prostor Zastupitelského úřadu ČR v Hanoji užívaných pro příjem podání o pobytové oprávnění, a znemožnil jim tím osobní podání žádosti žalobce o trvalý pobyt, byl nezákonným zásahem. Dále požadoval, aby soud výroky pod body II. a III. rozsudku žalovanému výše uvedené jednání zakázal a přikázal mu umožnit žalobci osobní podání žádosti bez registrace v tzv. systému Visapoint. Poté žalobce podáním ze dne 2. 5. 2018 požádal o změnu žalobního petitu tak, aby s ohledem na aktuální situaci u žalovaného, jenž již neprovozuje objednávkový systém Visapoint, soud rozhodl toliko o určení výše uvedeného jednání žalovaného za nezákonný zásah. Soud návrhu na změnu žalobního petitu vyhověl usnesením ze dne 16. 5. 2018, č.j. 5 A 103/2016-41 vyhověl.
4. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 27. 6. 2016 vysvětlil, že pro řádné podání žádosti o trvalý pobyt je nezbytná osobní přítomnost žadatele. Následné potvrzení elektronického podání žádosti o trvalý pobyt není možné s ohledem na § 169 odst. 4 zákona o pobytu cizinců, který je speciální k § 37 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Žalobce zároveň k elektronicky podané žádosti o trvalý pobyt nepřipojil žádost o upuštění od osobního podání žádosti.
5. Konstatoval, že pracovnice recepcy není oprávněnou úřední osobou k přijímání žádostí o trvalý pobyt nebo stížností. Upozornil na možnost písemného podání stížnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

III. Posouzení žaloby

6. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
7. Městský soud v Praze ve věci postupoval v souladu s § 87 odst. 1 s.ř.s. a jelikož rozhodoval pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.
8. Žaloba není důvodná.
9. Soud předně konstatuje, že v dané věci nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby dle § 46 s.ř.s., jelikož právní názor, že úspěšné podání žádosti žalobcem již neumožňuje podání zásahové žaloby, byl překonán mimo jiné rozhodnutím rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č.j. 10 Azs 153/2016-52, jenž v bodě [100] konstatoval, že: *„Názor prvního senátu, že zásah do práv, proti kterému by bylo možno se bránit zásahovou žalobou, za dané situace nenastal, jestliže na podání žádosti učiněné nestandardním způsobem je třeba hledět jako na účinné, proto není správný.“* Nejvyšší správní soud tedy nevyloučil ochranu proti eventuálním nezákonnostem, jichž se veřejná správa mohla dopustit v rámci procesu podání žádosti cestou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.
10. Dále se soud zabýval tím, zdali žalobcem podaná žaloba na ochranu před nezákonným zásahem je oprávněná, či nikoli. V nyní projednávané věci žalobce spatřoval zásah v tom, že mu žalovaný odepřel vstup do svých prostor za účelem osobního podání žádosti o trvalý pobyt, neboť se dostavil bez registrace v tzv. systému Visapoint. Žalobce tvrdil, že se dostavil k žalovanému osobně dne 22. 4. 2016, tedy v pátek. Žalovaný k výzvě soudu ze dne 19. 6. 2018 zaslal rozvržení úředních hodin zastupitelského úřadu pro veřejnost platné od 1. 12. 2015, z nichž vyplývá, že v pátek byly úřední hodiny vyhrazeny pouze pro provádění dodatkových výsledků a pohovorů žadatelů o dlouhodobé vízum nebo pobyt a nikoli pro žádosti o trvalý pobyt.
11. V této souvislosti soud poukazuje na bod [17] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 Azs 324/2017-32, v němž Nejvyšší správní soud potvrdil, že nelze tolerovat přístup žadatelů, kteří se nesnaží podat své žádosti osobně v řádných úředních hodinách na příslušném úřadě, nýbrž je podají *„o své vůli v den a čas, který si sami stanoví“*. A dále v bodě [18] uvedl, že: *„Lze tedy uzavřít, že žalovaný b) by jednal nezákonně, pokud by stěžovatelce odmítl umožnit podat žádost o povolení k dlouhodobému pobytu pouze proto, že neměla dopředu sjednaný termín v systému Visapoint. Jelikož však jedním z důvodů, pro něž nebyla stěžovatelka do budovy zastupitelského úřadu vpuštěna, byla i skutečnost, že se tak snažila učinit mimo vyhrazené úřední hodiny, nelze žalovanému b) jeho postup vytýkat. Každý správní orgán je oprávněn si svou činnost určitým způsobem zorganizovat, což zahrnuje i rozvržení úředních hodin pro jednotlivé oblasti působnosti správního orgánu. Stěžovatelka byla o organizaci úředních hodin žalovaného b) prokazatelně informována (při pokusu podat žádost osobně dne 23. listopadu 2016 i v rámci vyřízení její stížnosti; navíc lze předpokládat, že tato informace byla i předtím veřejně dostupná), nicméně se rozhodla toto rozvržení a priori nerespektovat. V takovém případě však nelze postup žalovaného shledat nezákonným.“*
12. Uvedené závěry Nejvyššího správního soudu lze plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Z podané žaloby je zjevné, konkrétně z pasáže, ve které žalobce uvádí *„[z] úředních hodin vyvěšených na webových stránkách ZÚ ČR v Hanoji vyplývá, že pro žadatele ...“*, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

žalobce byl prostřednictvím webových stránek žalovaného seznámen s úředními hodinami žalovaného a s jejich rozvržením, a musel tak prokazatelně vědět, že v pátek dne 22. 4. 2016 žalovaný nemá vyhrazeny úřední hodiny pro přijímání žádostí o trvalý pobyt. Soud podotýká, že žalobce byl oprávněn podat předmětnou žádost u žalovaného, byť by se mu nepodařilo zaregistrovat se v objednávkovém systému, v jím určených úředních hodinách pro daný druh žádosti, což bylo v pondělí od 9.00 do 12.00 hodin. Tedy žalovanému nelze vytýkat, že žalobci, jeho otci a právnímu zástupci, kteří se snažili vstoupit do budovy žalovaného mimo úřední hodiny určené pro podání žádosti žalobce, zabránil dne 22. 4. 2016 vstupu a odmítl od nich žalobcovu žádost převzít.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

13. Soud uzavírá, že výše uvedený postup žalovaného, jenž neumožnil žalobci vstup do budovy a podání žádosti mimo vyhrazené úřední hodiny pro předmětnou žádost nebyl nezákonným. Soud proto ve výroku I. tohoto rozhodnutí nedůvodnou žalobu, podle § 87 odst. 3 s.ř.s., zamítl.
14. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. července 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.